

Teitur eftir Eivør

Tað riggaði væl at hava duplulkonsert við teimum báðum Eivør og Teitur, sum allar Føroyar eru uppá fornavn við. Norðurlandahúsið fylltist fríggjakvøldið, og framfórslan fyllti tey uppmøttu

LISTASTEVNAN
Rúnar Reistrup

Bert aftasta røð í teirri talmerktu stólarúgvuni í konserthøllini í Norðurlandahúsinum var tórn, tá lív kom í trummurnar, kontrabassin og el-guitaran, sum stóðu á pallgólvinum.

Bæði Eivør og Teitur, sum annars eita Pállsdóttir og Lassen til eftirnavn, valdu at brúka tann íntima konsertstílin har tónleikarnir standa og sita í klingru og ikki gera stórvegis um seg, meðan teir spæla.

Bæði høvdu tríggar tónleikarar við sær, og teir brúktu tey somu trý ljóðfórini. Men so líktust framfórslurnar heldur ikki meir.

Eivør, sum hevði Brand Jacobsen, Mikael Blak og Leiv Thomsen við sær á ávikavist trummum, kontrabassi og el-guitara, sang fyri tað mesta fólkslig løg av fløguni hjá sær.

Brandur, Mikael og Eivør hava spælt nógv saman, meðan Leivur Thomsen er nýggjur í høpinum. Og hóast tað onkuntið hoyrdist, at Leivur var tann »nýggi« í bólkínun, so megnaði hann væl ta nokkso krevjandi uppgávuna, sum tað er at koma inn í júst hetta høpið.

Eivør, sum fekk onkran at gníggja eyguni tá hon kom fram á pallin í før-

oyskum skjúrti og belti, men við gjøgnumskygdari reyðari nylontroyggju og berføtt, var sum altíð væl uppløgd. Hon eksperimenteraði stundum við røddini, og skifti millum at bergtaka og taka á bóli áhoyrararnar. Framfórslan hjá Eiovør endaði við at Leivur Thomsen og Brandur Jacobsen hvør í sínum lagi sluppu at folda seg út á ljóðfórum

sínum við langum solo-spæli, har teir góvu nakrar lekrar bitar frá sær.

Teitur skemtaði við at Leivur fyrr hevur verið hansara guitarlærari, og áhoyrararnir kundu bara staðfesta, at okkurt hevði hann lært. Umframt at vera góður sangari og sangskrivari er Teitur eisini sera stinnur á guitarinum. Tað gevur honum eitt størri

Jazzurin livir í Teiti

Eftir ein steðg kom Teitur á pallin við teimum báðum donsku tónleikarunum Andreas Marcus á bassi og Mads Andersen á trummum. Við sær hevði hann eis-

ini Leiv Thomsen, sum soleiðis var á pallinum alt kvøldið.

Teitur skemtaði við at Leivur fyrr hevur verið hansara guitarlærari, og áhoyrararnir kundu bara staðfesta, at okkurt hevði hann lært. Umframt at vera góður sangari og sangskrivari er Teitur eisini sera stinnur á guitarinum. Tað gevur honum eitt størri

rásarúm at spæla við løgunum á konsertframfórslum, og hann brúkti hendan møguleika til fulnar í Norðurlandahúsinum fríggjakvøldið.

Teitur hevur vent sær til poppin aftur, men tíðin sum jazztónleikari hevur sett síni týðiligu spor og bjargar honum stundum frá at gerast ov sukursøtur í teimum vøkru romantiksu løgunum, ið hann serveraði á silyurfati á konsertini.

Í konsertini hjá Teiti var Leivur Thomsen á heima-vølli og kom nógv betur til sín rætt. Saman við Teiti bar hann konsertina við royndari hond á guitararminum.

Teitur fekk hjálp frá Eivør til eitt av løgunum, og saman sungu tey eisini kenda føroyska lagið »Mær leingist« sum eykalag og sendu síðan áhoyrarnar út úr konserthøllini, hungrandi eftir meira.

Tað hevði verið gott um Teitur og Eivør kundu framført eitt sindur meira saman hetta kvøldið, eftirsum at tey nú vóru í sama húsi um somu tíð, men tað er skiljandi at tey helst vildu framføra tað mesta hvør sær.

Varðveita røturnar í tónleikinum

Bæði Prix Føroyar vinnararnir, Clickhaze, og stóri grønlandski bólkurin í løtuni, Chilly Friday, eru samdir um, at tað hevur stóran týdning at varðveita sínar røtur innanfyri tónleikin. Bólkarnir báðir hava so avgjørt okkurt til felags, hóast tað kanska ikki altíð liggur líka væl fyri at samanbera

TÓNLEIKUR
Heri á Rógvi
Mynd: Bárður Eklund
Johansen

Á Hotel Føroyum hava vit sett tveimum tónleikabólkum stevnu. Hesir báðir bólkar eru høgt í metum í hvør sínum landi. Clickhaze er úr Føroyum og Chilly Friday er úr Grønlandi. Báðir bólkarnir hava vunnið tónleikakapping í heimlandi teirra. Í Føroyum vunnu Clickhaze Prix Føroyar. Chilly Friday vann eina kapping í Grønlandi, sum uppá fleiri mátar minnir um Prix Føroyar, men kappingin er kortini ikki heilt tað sama. Henda leygardagin sita allir fimm úr Chilly Friday og trý umboð frá Clickhaze. Tað skal eisini sigast, at sjónarmiðini hjá hesum fyrst og fremst eru teirra egnu

sjónarmið ikki sjónarmið hjá øllum bólkinum.

Tá fyrsti spurningurin er spurdur, kemur beinanvegin gongd á prátið, og blaðmaðurin roynir at fylgja, tí tað er greitt, at hesir báðir bólkar hava nógv til felags og nógv at práta um.

Stórir

Tað eru kanska ikki nógv fólk í Føroyum, ið kenna Chilly Friday. Støðan í Grønlandi er tó ein heilt onnur, tí har eru teir so at siga tann »størsti« bólkurin. Chilly Friday er mannað við grønlandingum, og tað er eisini í Grønlandi, at bólkurin fyrst og fremst hevur spælt.

Fløgan hjá teimum hevur selt eini 4000 Eintøk, og hetta er at rokna sum met. Sovorðin tøl hoyra til tað ógvuliga sjáldsama - eisini í Føroyum.

Bólkurin vann eisini eina tónleikakapping í Grønlandi. Henda kapping verður samanborin við Prix Føroyar, men kappingarnar eru tó ikki heilt tær somu. Sjálvir siga teir í Chilly Friday, at tað kendist sum um, at teir ikki luttóku, tí teir fóru bara á pallin einaferð, og síðani høvdu teir vunnið.

Í øllum fórum vann bólkurin hesa góðu kapping, og ein partur av vinninginum var at sleppa uttanlands at spæla. Í hesum sambandinum hava teir lagt leiðina

framvið Føroyum, men teir hava eisini spælt á so frægum støðum sum í Tivoli.

Sjálvir siga teir tað vera stuttligt at sleppa út um teirra egna land við teirra tónleiki, og tað er so avgjört eisini eitt ynski at sláa ígjøgnum uttanlands, hóast hetta ikki er høvuðs endamálið.

Chilly Friday spælir eitt slag av rokk tónleiki, sum minnir einamest um amerikanska rokk tónleik. Henda sambanbering skal standa fyri egna rokning. Leygardagin var tað eisini onkur sum bar fram, at tónleikurin hjá Chilly Friday hevði nakað serstakt grønlandskt í sær.

Higartil hevur bólkurin givið eina fløgu út, men teir hava ætlanir um at fara í upptøkuhøli seinni í hesum árinum.

Manningin telur fimm, og teir eru: Jan De Vroede, klaver, Henrik Møller Jensen, bass, A. Larsen, gittar, Alex Andersen, trummur og Malik Kleist, sang.

Røturnar

Tá spurt verður um uppruna og endamál hjá hesum báðum bólkunum, so eru svarini eitt sindur ymisk. Clickhaze er í stóran mun sprotið úr øðrum bólkum, og tað lá eisini meira ella minni ein hugskot aftanfyri bólkín. Hetta hugskot var, at gera teirra egna tónleik.

Tónleikurin skuldi ikki vera tann vanligi konsert tónleikurin í Føroyum, og hann skuldi vera egin og góður.

Limirnir í Clickhaze vísa á, at tey eru rættiliga ymisk tónlistarliga, so tey umboðaðu eina rættiliga blanding. Bólkurin hevur eisini skift kós eitt sindur við tíðini, men tað hevur altíð verið eitt aðalmál at »halda fast í« í rótunum. Í hesum sambandi nevna teir eisini fløguna hjá Sepultura »Roots« sum íblástur.

Tað kemur veruliga glið á práti, tá íblástur kemur upp at venda, og tað vísir seg, at íblásturin, sum bólkarnir hava fingið, kemur oftani frá teimum somu bólkunum.

Hjá Chilly Friday snýr tað seg fyrst og fremst um at gera góðan tónleik, siga teir. Bólkurin er heldur ikki so øgiliga gamal. Teir hava eina spæligleði, sum er grundleggjandi motivationin aftanfyri bólkín. Teir kunnu ikki liva av at spæla tónleik í Grønlandi, hóast teirra seinasta fløga hevur kastað eitt sindur av sær.

Báðir bólkarnir eru samdir um, at tað hevði verið stuttligt og spennandi at sligið ígjøgnum uttanlands, men hetta er ikki teirra høvuðsmál.

Tankin um at gerast eitt produkt er ræðandi fyri bólkarnar báðar.

-Dreymurin er ikki at koma uppá eina plakat, men tað er tað, sum man elskar, sigur Petur Jensen úr Clickhaze.

Men heldur at sleppa at gera tað, sum man elskar, sigur Petur Jensen úr Clickhaze.

-Størsti dreymurin er at liva av tónleikinum onkrastaðni í verðini, siga teir í Chilly Friday. Bólkarnir tykjast á einum máli um, at tað skal nógv til at sláa ígjøgnum, men teir ætla tó ikki at sleppa rótunum av hesari orsök.

Ber ikki til at samanbera

Tá limirnir í teimum báðum bólkunum verða biðnir um at siga eitt sindur um tónleikastílin hjá hvørjum øðrum, eru teir skjóttir at svara.

-Tykkara tónleikur er ógvuliga tvíbýttur, og tit hava samstundis tykkara heilt egna tónleikastíl, sigur trummusláarin í Chilly Friday.

-Eg haldi so avgjört, at tú kanst hoyra nakað grønlandskt í tykkara tónleiki, sigur Jón Týril úr Clickhaze.

Bólkarnir eru eisini rættiliga ymiskir. Tað verður eisini ført fram, at Clickhaze kanska meira arbeiða í myndum við teirra ljóði enn Chilly Friday.

Clickhaze syngja so at siga einans á enskum, meðan Chilly Friday hevur onkran grønlandskan tekst.

-Hóast tú kanska ikki slært ígjøgnum við at hava grønlandskar tekstir, so er

hetta nakað, sum vit hava valt at gjørt, siga teir í Chilly Friday.

Hjá Clickhaze er tað serliga Petur Jensen, sum stendur fyri at skriva tekstir. Jón og hini í bólkínun hava eisini oftani heitt á hann um at gera meira við at skriva føroyskar tekstir. Jón sigur, at tað kennist eitt sindur falskt at standa á pallinum og syngja enskar sangir.

Tað lagið, sum er verðið ein sonn landaplága í Grønlandi hjá Chillu Friday er á grønlandskum. Limirnir í Clickhaze at fara at gera meira føroyskar tekstir, men teir mugu taka í egnan barm, tá tað skal leitast eftir orsökini.

-Eg haldi meg ikki til at skriva tilíkar tekstir á føroyskum. Tað kennist bara ikki nóg gott, sigur Petur Jensen um orsökina til, at teirra tekstir eru á enskum.

Málið er ein munur á báðum bólkunum, men hetta er samstundis heldur ikki tann einasti. Meðan prátið gongur uppá tað besta, og samanberingarnar gerast betri og betri, so letur tað frá klaverspælaranum hjá Chilly Friday, at tað í veruleikanum ikki ber til at samanbera, tí bakgrundirnar eru so ymiskar. Tað fínt bara entín góður tónleikur ella vónaligur tónleikur, sigur hann, og hinir taka allir undir við honum, so lata vit tað standa við hesum.

Bubbi framfórði lívsins tatoveringar

Bubbi segði søgur og sang sangir frá síni langu tónleikakarrieru, tá hann var á pallinum í Atlantis fríggjakvøldið. Krúnurakaði og tatoveraði tónleikarin spældi bæði eymar balladur og rock-kendar visur

BUBBI
Eyðun Klakstein

Fríggjakvøldið kom íslendingurin, Bubbi Mortens, aftur til Klaksvíkar. Miðskeiðis í sjeytíárunum búði hann eitt skifti í Klaksvík, og hann hevði ongantið verið aftur í Klaksvík síðani. Ikki fyrr enn nú Listastevna Føroya dróg hann til landið.

Bubbi Mortens hevði

konsert í fullsettum sali í mentanarhúsinum, Atlantis, og konsertin gjørdist eitt frálíkt tónleikaligt upplívisi. Bubbi var væl fyri, prátaði væl upplagdur millum sangirnar, argaði danir, og spældi eisini eitt breitt úrval av sínum mongu sangum.

Vísumenn úr Klaksvík lögdu fyri á konsertini. Jógvan Hansen, Hans Hjalti Skaale og Sjúrdur Ravnsfjall spældu í einar 25 minuttir, áðrenn íslendska høvuðsnavniið kom á pallin. Vísumenn spæla fólkatónleik, og framfórsla teirra var ein góð byrjan á kvøldinum. Ikki minst sanguirn um tær sjeý drykkjunæturnar riggaði væl.

Vísumenn høvdu eisini týtt ein av kendastu sangunum hjá Bubba til føroyskt, og teir framfórdu sína egnu útgávu av sanginum. Tað er gott at elska. Hendan sangin spældi

Bubbi ikki á konsertini.

Harður og eymur

Bubbi var væl fyri, tá hann kom á pallin. Hann er herðabreiður, krúnurakaður og hevur fleiri tatoveringar á kroppinum. Hann líkast einum meira einum útblakara enn einum vísutónleikara, men soleiðis ber til at fara skeivur, um tú skoðar hundin á hárinum.

Bubbi spældi sangir frá ymsum tíðarskeiðum í síni drúgvu tónleikakarrieru, og hann greiddi frá ymsum upplivingum, sum hann hevði havt gjøgnum sítt stundum harða lív. Fleiri av teimum kendu sangunum hjá honum vórðu ikki spældir, men hann fyri tað hevði ovnnikið av góðum sangum at bera temum stívliga 100 áhoyrarunum. Bubbi greiddi eitt sindur frá síni tíð í Klaksvík, men hann helt speikliga fyri, at

hann mintist so lítið frá hesi tíð, tí hann gekk fyri tað mesta í eini rústoku. Men hann helt, at tað var stuttligt at verða aftur í Klaksvík og sleppa at spæla fyrri klaksvíkingum.

Bubbi greiddi frá teimum sangunum, sum hann fór at spæla. Áhoyrarnir fingudrúgvur áhugaverdar søgur, og hann spardi ikki danir. Hann helt, at danska málið var so komiskt, at eingin kann taka danir í álvara. Hann segði, at tá hann var í ringum lag, so plagdi hann at lurtu eftir donskum rock tónleiki, tí so flenti hann í kíkí. Danskur rockur var best í 20'unum og 30'unum, helt hann speikliga fyri.

Góður sangari

Tíðliga á konsertini spældi Bubbi eitt av sínum vakrastu lögum – tann yndisliga Sem aldrei fyrr – og í tí